

Anden søndag i Advent

Evangeliesangene – Petter Dass

Nedtegnet av Lindeman i 1866 etter Kristoffer Hansen Torgunnerud, Feiring Annex til Hurdalen

Jesus sin' disipler vill lære
Hvad tegn for dommen schall være.
Hand siger at sælsom miracler
Skall sees i himmelens fachler.

Ja soolen og maanen dend krumme
Skall vorde fordunchlet og dumme
Og stjernerne udi det høje
Formørchet for menneskens øje.

Men folchet paa jorden de dage
skall pinis med banghed og plage
Mistrøstis og hjertelig bæfue
For vanskelig' thider de lefue.

Og hafvet schall uden ald maade
Opøse sin skummende fraade
En bølge med anden at kjempe
Søfarende mand till u-lempe.

Mand vendte skall daglig og spørre
Alt det som er ondt till at høre
Bedrøfuede menneskers hjerte
Forsmektis maa slet udaf smerte.

Sig himmelens kræffter skall røre
Mand schulle da see samt og høre
At der udj skyerne kommer
Ald jordens retferdige dommer.

Naar alt dette kommer i gjenge
Da seer op og tøfuer æj lenge
Seer op till de himmelske porte
Forløsningen er æj langt borte.

Hand videre til dennem sagde
Og lignelse-viis forelagde,
Seer til figentræernis toppe
Naar som de udbryder med knoppe.

Da kand I grandgifuelig kjende
At sommeren nær er forhænde
Saa ogsaa naar dette begynder
Da viid at Guds rige sig skynder.

I viide schall det aabenbare:
Denne slegt schall af verden æj fare
Ej heller i grafuerne gjemmis
Førend de miracler fornemmis.

Forsvinde schall himmel og jorden
Men ævige min' ord er vorden
Seer till denne thimelig næring
Æj blifuer jers sjæll till besuæring.

I bør æj saa sicher at lefue
I fraadtzen og fylden æj svefue
Guds Dom naar I mindst tager vare
Skall falde jer paa som en snare.

Som fuglen æj selfuer kand achte
Før fod er i strichen saa sachte
Saa hastig schall dommen os krenche
Paa dend dag vi mindst kunde tenche.

Saa værer nu flittig at bede
Aarvaagen og aldtid berede
I kunde naar dommen schall være,
For menneskens søn staa med ære.